



FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA
PARRÒQUIA
DELS SANTS
JUST i PASTOR

Sant Just Desvern, 6 d'Octubre de 2013. Nº 36

DOCUMENT DEL CONCILI VATICÀ II "Apostolicam actuositatem", SOBRE L'APOSTOLAT DELS LAICS. (fragment)

7- *L'animació cristiana de l'ordre temporal.* I pel que fa al món, el designa de Déu és que els homes, amb un mateix impuls fraternal, restaurin i perfeccionin cada vegada més l'ordre de les realitats temporals.

Tot el que constitueix l'ordre temporal: els béns de la vida i de la família, la cultura, l'economia, les arts i les professions, les institucions de la comunitat política, les relacions internacionals i també llur desenvolupament i progrés, no són solament mitjans en relació amb el fi últim de l'home, sinó que tenen un valor propi que els ve de Déu; i això, tant si aquestes realitats les considerem en si mateixes com si formessin part de l'ordre temporal, "Déu veié que tot el que havia fet era molt bo" (Ge 1,31). Aquesta bondat natural que tenen rep una dignitat especial pel fet de la relació amb la persona humana al servei de la qual foren creades. Finalment, ha plagut a Déu d'unificar en Jesucrist totes les coses, les naturals i les sobrenaturals "perquè ell ha de ser en tot el primer" (Col 1,18). Aquesta destinació, tanmateix, no priva l'ordre temporal de la seva autonomia, dels seus propis fins, lleis, mitjans, de la seva impotència pel bé dels homes, sinó que més aviat el perfecciona en la seva consistència i la seva dignitat, i al mateix temps l'adequa a la vocació integral de l'home damunt la terra.

Al llarg de la història, l'ús de les coses temporals ha estat profanat amb greus abusos, perquè els homes, afectats pel pecat original, sovint han caigut en moltíssims errors referents al Déu veritable, a la natura de l'home i als principis de la llei moral; d'aquí prové la corrupció dels costums i de les institucions humanes i no rarament el menyspreu de la persona humana. Fins i tot als nostres dies, no pocs, posant una excessiva confiança en els progressos de les ciències naturals i de les tècniques, cauen en una mena d'idolatria de les coses temporals, de manera que n'esdevenen més aviat esclaus que no pas senyors.

Pertoca a tota l'Església procurar que els homes esdevinguin capaços d'organitzar sanament tot l'ordre temporal i orientar-lo a Déu pel Crist. Correspon als pastors la tasca d'enunciar clarament els principis sobre el fi de la creació i l'ús del món i fornir els ajuts morals i espirituals per tal de renovar en el Crist l'ordre de les realitats temporals.

Però aquesta renovació de l'ordre temporal l'han d'assumir els laics com a funció pròpia i complir-la d'una manera directa i concreta, guiats per la llum de l'Evangeli i pel pensament de l'Església i moguts per la caritat cristiana; convé que com a ciutadans treballin amb els altres conciutadans segons l'específica competència i amb la pròpia responsabilitat, i que cerquin, per tot i en tot, el Regne de Déu i la seva justícia. Cal aconseguir aquesta renovació de l'ordre temporal de manera que, en el respecte integral de les seves lleis pròpies, esdevingui conforme als principis més elevats de la vida cristiana i adaptat a les diverses condicions de lloc, de temps i de pobles. Entre les activitats més destacades d'un apostolat així, hi té el primer lloc l'acció social dels cristians, i el sant Concili desitja que s'estengui a tot l'àmbit temporal, inclosa la cultura.

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Lucas 17, 5-10

Jesús les había repetido en diversas ocasiones: “¡Qué pequeña es vuestra fe!”. Los discípulos no protestan. Saben que tiene razón. Llevan bastante tiempo junto a él. Lo ven entregado totalmente al Proyecto de Dios; solo piensa en hacer el bien; solo vive para hacer la vida de todos más digna y más humana. ¿Lo podrán seguir hasta el final?

Según Lucas, en un momento determinado, los discípulos le dicen a Jesús: “Auméntanos la fe”. Sienten que su fe es pequeña y débil. Necesitan confiar más en Dios y creer más en Jesús. No le entienden muy bien, pero no le discuten. Hacen justamente lo más importante: pedirle ayuda para que haga crecer su fe. La crisis religiosa de nuestros días no respeta ni si quiera a los practicantes. Nosotros hablamos de creyentes y no creyentes, como si fueran dos grupos bien definidos: unos tienen fe, otros no. En realidad, no es así. Casi siempre, en el corazón humano hay, a la vez, un creyente y un no creyente. Por eso, también los que nos llamamos “cristianos” nos hemos de preguntar: ¿Somos realmente creyentes? ¿Quién es Dios para nosotros? ¿Lo amamos? ¿Es él quien dirige nuestra vida?

La fe puede debilitarse en nosotros sin que nunca nos haya asaltado una duda. Si no la cuidamos, puede irse diluyendo poco a poco en nuestro interior para quedar reducida sencillamente a una costumbre que no nos atrevemos a abandonar por si acaso. Distraídos por mil cosas, ya no acertamos a comunicarnos con Dios. Vivimos prácticamente sin él.

¿Qué podemos hacer? En realidad, no se necesitan grandes cosas. Es inútil que nos hagamos propósitos extraordinarios pues seguramente no los vamos a cumplir. Lo primero es rezar como aquel desconocido que un día se acercó a Jesús y le dijo: “Creo, Señor, pero ven en ayuda de mi incredulidad”. Es bueno repetirlas con corazón sencillo. Dios nos entiende. El despertará nuestra fe.

No hemos de hablar con Dios como si estuviera fuera de nosotros. Está dentro. Lo mejor es cerrar los ojos y quedarnos en silencio para sentir y acoger su Presencia. Tampoco nos hemos de entretener en pensar en él, como si estuviera solo en nuestra cabeza. Está en lo íntimo de nuestro ser. Lo hemos de buscar en nuestro corazón.

Lo importante es insistir hasta tener una primera experiencia, aunque sea pobre, aunque solo dure unos instantes. Si un día percibimos que no estamos solos en la vida, si captamos que somos amados por Dios sin merecerlo, todo cambiará. No importa que hayamos vivido olvidados de él. Creer en Dios, es, antes que nada, confiar en el amor que nos tiene.

José Antonio Pagola

◀ ▶ ◀ ▶ ◀ ▶ ◀ ▶ ◀ ▶ ◀ ▶ ◀ ▶ ◀ ▶ ◀ ▶ ◀ ▶ ◀ ▶ ◀ ▶ ◀ ▶ ◀ ▶ ◀ ▶ ◀ ▶

✓ INTENCIONS DE MISSA:

DISSABTE:5	20h.	
DIUMENGE:6	11h. 13h.	Samuel Amorós. (4art.Aniv.) difunts família Junquera-Ezquerria
DILLUNS:7	20h.	difunts família Ferret-Rosell
DIMARTS:8	20h.	Maria Fullola Nogués.
DIMECRES:9	20h.	
DIJOUS:10	20h.	
DIVENDRES:11	20h.	Dolores Muñoz Miras (funeral)
DISSABTE:12	11h. 20h.	Juan-José Garriga Calonge.
DIUMENGE:13	11h. 13h.	

✓ REUNIONS:

DILLUNS dia 7, a les 20'30h. grup de Litúrgia

DIMARTS dia 8, des de les 10'30h. tots els preveres amb el nostre bisbe, a la Casa de l'Església, a St.Feliu.

A les 17h. grup de “Vida Creixent”.

DIVENDRES dia 11, a les 16'30h. totes les catequistes.

El dissabte vinent, dia 12, a les 11h. celebrarem l'eucaristia.

El proper diumenge a les 13h. la celebració de l'eucaristia estarà acompanyada pel grup músic- bocal de la Casa Regional.

Tindrà lloc el proper dia 4 de Novembre. Passeu a inscriure-us al despatx parroquial

Ja podeu disposar dels talonaris del sorteig de Nadal. Adquiriu-los al despatx parroquial.



Plaçà de l'Església N° 4 08960 - SANT JUST DESVERN

E-Mail: justipastor@telefonica.net

www.santjust.org/parroquia

Web diòcesi de Sant Feliu: www.bisbatsantfeliu.cat

Despatx parroquial: dimarts i dijous, de 18 a 20